

ETB

Folket i Bild

PRIS 85 ÖRE
inkl. oms.
25/7—31/7
NR 30 · 1962

ny aktuell

SOLDAT INGER-LENA — FLICKAN SOM VILL FLYGA

Se art. sid 10

HON KROSSADE

Manssamhällets sista barrikad har fallit. En liten lundatös med långa flåtor har ryckt in i lumpen. Kompisarna på luckan trivs med arrangemanget men säger: Snart måste vi karlar kräva likställighet med kvinnan . . .

FIB-reportage BÖRJE CRONA och CATO FRANZÉN (foto)

◀ **SOLDAT M/62**, Inger-Lena Hultberg, tränar lödteknik. Officiellt är hon visserligen civilanställd, men hon får exakt samma utbildning som sina värnpliktiga manliga kolleger.

SOM FLYGINGENJÖR skulle Inger-Lena ha stor nytta av pilotutbildning, men där säger de makthavande stopp — än så länge. Hon hoppas dock på att kunna beveka dem.

I FLYGFÖRVALTNINGENS Verkstadsskola i lummigt idylliska Johannisberg utanför Västerås har en grupp nyinryckta värnpliktiga lektion i lödteknik. Sjutton av dem är klädda i uniform. Den artonde gör inte ett lika reglementsenligt intryck. Inte så mycket för de svarta jeansens och tröjans skull, kanske... men örhängena och flåtornas röda rosetter bryter definitivt mot den militära ramen.

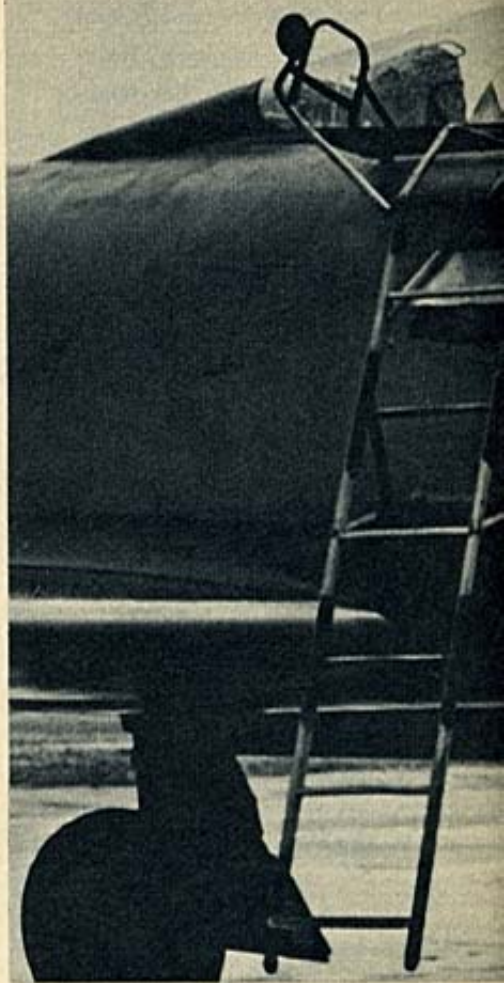
Nåja, nu bör det väl sägas först som sist att 19-åriga Inger-Lena Hultberg från Lund inte är värnpliktig. Inte på papperet i varje fall. Officiellt är hon anställd som extra flygingenjöraspirant i marktjänst och får 800 kr i månadslön. Verkligheten bakom anställningskontraktet ser ut så här: Hon får exakt samma utbildning som sina manliga kurskamrater. Efter ytterligare 3 à 4 års studier — vintertid vid Tekniska Högskolan och under sommaren vid militära flygverkstäder runt om i landet — får hon titeln flygingenjör och, om hon

så vill, anställning vid flygvapnet. För den som har det studiemålet är detta den enda existerande utbildningsvägen.

Ingen amazon

En flicka som tilltvingar sig militär utbildning... En stridslysten amazon manne, med svällande överarmsmuskler och manhaftigt sätt? Ånej, Inger-Lena är liten och gracil och omiskännligt kvinnlig, långbyxorna till trots. Glimten i ögat skvallrar om humor och tankeskärpa. Plus ett försvarligt mått respektlöshet, särskilt mot uppblåsta mannasaksmän.

— Tro mej, det var ingen längtan att bli soldat som fick mej att skicka in min ansökan, deklarerar hon leende. Vad jag vill bli är flygingenjör, och det jobbet är lika civilt som de flesta andra ingenjörsbefattningar. Jag råkar bara vara den första flickan med de yrkesplanerna. Och det har förstås orsakat vissa komplikationer.

Två gånger har hon sänt in sina ansökningshandlingar (däribland ett studentbetyg med över AB i genomsnitt). De gällde egentligen den pilotutbildning utan krigiska moment som vissa flygingenjörer får genomgå. Första gången kom papperen i retur med ett vänligt beklagande. Andra gången erbjöds hon en kompromisslösning. Klarade hon de testningar hennes manliga medsökande fått genomgå kunde hon erbjudas civilanställning. Hon for till Stockholm — på militärbiljett, vilket fick konduktören att höja på ögonbrynen — genomgick testen, godkändes och blev 42-12-27666 Hultberg!

— Det har påståtts att jag måste gå till kungs innan jag fick min vilja fram, säger Inger-Lena, men det stämmer inte. Och trots att det retar mej en aning att det ansågs så totalt omöjligt att utbilda en flicka till reapiot, får jag väl ge mej till tåls nu. Åtminstone några år...

De militärer som överlägset drar på smilbandet vid tanken på att en flicka

VÄRNPLIKTSVALLEN

skulle krossa ljudvallen i Lansen eller Draken bör inte vara helt säkra på att få skratta sist, det vittnar Inger-Lenas bestämda min om.

"Kladd" om inkvartering

Den blivande flygingenjören är född i Falkenberg och har bott i Örebro. Men nio år i Lund, där hennes pappa är lärare vid Katedralskolan, har satt vissa språkliga spår. Kraftuttrycket "rälilig" exempelvis. Och "kladd" om allting som är löjligt. Som kladd definierar hon bl a beslutet att hon inte skulle få bo på samma ställe som kurskamraterna. De skulle inkvarteras vid F 1 och hon i det sommartid även som vandrarhem fungerande elevhemmet några hundra meter från verkstadsskolan. Men någon åsiktsfrände bland hennes överordnade gav kontraorder, och även grabbarna fick bo i elevhemmet.

Ensam flicka bland sjuutton pojkar, kan det inte vara besvärligt?

– Inte om man tänker på hur man uppträder. Det gäller att vara en kompis bland kompisar och för allt i världen inte propa på favörer på grund av sitt kön. Visst händer det att nån av dom håller upp en dörr för mej, men lika ofta gör jag det för dom. Och försöker nån retas svarar jag med samma mynt.

Inger-Lenas lärare i Västerås, ingenjör Birger Björklund, har för första gången fått en kvinnlig elev. Att meddelandet om det gav honom bekymmer gör han ingen hemlighet av.

Hon läser på lån

– Jag var orolig för att en flirtig, spacklad böna skulle komma hit och ställa till kaos. Mötet med henne lugnade mej på sekunden. Hon anlände hit först av alla, och när jag sa åt henne att vänta en stund, bad hon bara att få en hink vatten och tvättade sen sin Volkswagen tills det blev upprop. Hon är en exemplarisk elev, och

hennes målmedvetenhet är beundransvärd.

Ja, nog måste man beundra henne, flickan. Större delen av de 6 000 hennes bil kostat hade hon själv förtjänat genom att sitta barnvakt. Studierna finansieras med lån, och 150 kr per månad betalar hon för att få bo i föräldrahemmet under terminerna. Och mitt uppe i all envishet och framåtanda är hon chosfri och pigg och tonårig. Inte ens kurskamraterna lyckas helt dölja sin beundran.

– Den här sommaren är betydligt bättre än den förra, tillkännager en av dem. Den ägnade vi uteslutande åt att åla och vända klack. Nu är vår tillvaro i det närmaste civil. Vi bor och äter på vandrarhemmet, har permis varje kväll och fria lördagar. Enda nackdelen är att vi bara får 2:75 per dag i lön. Inger-Lena får visserligen betala uppehälle och kläder själv, men ändå blir det nog mer över av hennes lön på 800 än det blir på vår. Snart är det dags för oss karlar att kräva likställdhet med kvinnan även inom det militära.